

Konvencija o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu

Usvojena 14. jula 1967. godine u Štokholmu

Strane ugovornice, podstaknute željom da doprinesu boljem razumijevanju i saradnji među državama na svoju uzajamnu korist i poštujući njihov suverenitet i jednakosti među njima, želeći unaprijediti zaštitu intelektualne svojine u svijetu kako bi podstakle stvaralačku aktivnost želeći osavremeniti i učiniti efikasnijom upravu unija osnovanih u oblasti zaštite industrijske svojine i zaštite književnih i umjetničkih djela, poštujući u potpunosti pri tome autonomiju svake unije, dogovorile su se o sljedećem:

Član 1.

Osnivanje organizacije

Ovom konvencijom osniva se Svjetska organizacija za intelektualnu svojinu.

Član 2.

Definicije

U smislu ove konvencije:

- I) Pojam „organizacija” označava Svjetsku organizaciju za intelektualnu svojinu (SOIS);
- II) Pojam „međunarodni biro” označava Međunarodni biro za intelektualnu svojinu;
- III) Pojam „Pariška konvencija” označava Konvenciju o zaštiti industrijske svojine, potpisanu 20. marta 1883. godine, uključujući i sva njena revidirana akta;
- IV) Pojam „Bernska konvencija” označava Konvenciju o zaštiti književnih i umjetničkih djela, potpisanu 9. septembra 1886. godine, uključujući sva njena revidirana akta;
- V) Pojam „Pariška unija” označava Međunarodnu uniju osnovanu Pariškom konvencijom;
- VI) Pojam „Bernska unija” označava Međunarodnu uniju stvorenu Bernskom konvencijom;
- VII) Pojam „unije” označava Parišku uniju, posebne unije i aranžmane u vezi sa ovom unijom, Bernsku uniju kao i svaki drugi međunarodni aranžman koji ima za cilj unapređivanje intelektualne svojine, a čije upravljanje obezbjeđuje Organizacija na osnovu člana 4. III);
- VIII) Pojam „intelektualna svojina” označava prava koja se odnose na:
 - književna, umjetnička i naučna djela,
 - izvedbe umjetnika i interpretatora i izvođenja umjetnika izvođača, fonograme i radio-emisije,
 - pronalasku u svim oblastima ljudske aktivnosti,
 - naučna otkrića,
 - industrijske uzorke i modele,
 - fabričke, trgovačke i uslužne žigove, kao i trgovačka imena i trgovačke nazive,

- zaštitu od nelojalne utakmice i sva druga prava vezana za intelektualnu aktivnost u industrijskoj, naučnoj, književnoj i umjetničkoj oblasti.

Član 3.

Cilj organizacije

Organizacija ima za cilj:

- da unapređuje zaštitu intelektualne svojine u svijetu putem saradnje između država, u saradnji, ako tome ima mjesta, sa svakom drugom međunarodnom organizacijom,
- da osigurava administrativnu saradnju između unija.

Član 4.

Funkcije

Da bi ostvarila cilj koji je određen u članu 3. Organizacija preko svojih nadležnih organa i pod rezervom nadležnosti pojedinih unija:

- I) nastoji da unapređuje usvajanje mjera namjenjenih za poboljšanje zaštite intelektualne svojine u svijetu i usklađivanje nacionalnih zakonodavstava iz ove oblasti;
- II) osigurava administrativne službe Pariške unije, posebnih unija osnovanih u vezi sa ovom unijom kao i Bernske unije;
- III) može da preuzme administraciju koja uključuje provođenje svake druge međunarodne obaveze koja ima za cilj da unaprijedi zaštitu intelektualne svojine ili da učestvuje u ovoj administraciji;
- IV) podstiče prihvatanje svake međunarodne obaveze koja ima za cilj da unaprijedi zaštitu intelektualne svojine;
- V) pruža saradnju državama koje od nje traže tehničko-pravnu pomoć u oblasti intelektualne svojine;
- VI) prikuplja i širi sve informacije koje se odnose na zaštitu intelektualne svojine, obavlja i podstiče proučavanje u ovoj oblasti i o tome objavljuje rezultate;
- VII) obezbjeđuje službe koje omogućuju međunarodnu zaštitu intelektualne svojine i, eventualno, vrši registrovanje u ovoj oblasti i objavljuje obavještenja u vezi sa ovim registrovanjem;
- VIII) preduzima ostale odgovarajuće mjere.

Član 5.

Članovi

1. Svaka država članica neke unije predviđene u članu 2. VII), može postati član Organizacije.
2. Član Organizacije može isto tako postati svaka država koja nije članica neke unije, pod uslovom da je:
 - I) članica Organizacije Ujedinjenih nacija, neke specijalizovane ustanove Organizacije Ujedinjenih nacija ili Međunarodne agencije za atomsku energiju ili Statuta Međunarodnog suda pravde, ili
 - II) da ju je Generalna skupština pozvala da postane članica ove konvencije.

Član 6.

Generalna skupština

1. a) Osniva se Generalna skupština koju sačinjavaju države članice ove konvencije, koje su članice barem jedne unije.
b) Vladu svake države članice predstavlja jedan delegat kome pomažu zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Troškove svake delegacije snosi vlada koja ju je odredila.

2. Generalna skupština:

- I) imenuje generalnog direktora na predlog Koordinacionog odbora;
- II) pregleda i odobrava izvještaje generalnog direktora koji se odnose na Organizaciju i daje mu potrebna uputstva;
- III) pregleda i odobrava izvještaje i rad Koordinacionog odbora i daje mu uputstva;
- IV) IV) usvaja dvogodišnji budžet zajedničkih troškova za unije;
- V) odobrava mjere koje predlaže generalni direktor u vezi sa administracijom koja se odnosi na sprovođenje međunarodnih obaveza pomenutih u članu 4. III);
- VI) usvaja finansijski pravilnik Organizacije;
- VII) određuje radne jezike Sekretarijata, po ugledu na praksu Ujedinjenih nacija; poziva u članstvo ove konvencije države pomenute u članu 5. 2. II); odlučuje koje države, koje nisu članice Organizacije, i koje međuvladine i međunarodne nevladine organizacije, mogu prisustvovati njenim zasjedanjima u svojstvu posmatrača;
- VIII) izvršava druge korisne zadatke u okviru ove konvencije.

3. a) Svaka država, bez obzira da li je članica jedne ili više unija, raspolaže jednim glasom u Generalnoj skupštini.

b) Polovina država članica Generalne skupštine čini kvorum.

c) Uprkos odredbama podstava b), ako je na jednom zasjedanju broj predstavljenih država niži od polovine, ali jednak ili veći od trećine država članica Generalne skupštine, ova može da donosi odluke; međutim, odluke Generalne skupštine, izuzev onih koje se odnose na njen postupak, postaju izvršne tek pošto su nize navedeni uslovi ispunjeni. Međunarodni biro saopštava promijene odluke državama članicama Generalne skupštine koje nisu bile predstavljene, pozivajući ih da pismenim putem, u roku od tri mjeseca računajući od dana toga saopštenja, glasaju ili se uzdrže. Ako je, po isteku ovoga roka, broj država koje su tako glasale ili se uzdržale, barem jednak broju država koji je nedostajao da se postigne kvorum na zasjedanju, ove odluke postaju izvršne pod uslovom da je istovremeno postignuta potrebna većina.

d) Pod rezervama odredaba podstavova e) i f), Generalna skupština donosi svoje odluke dvotrećinskom većinom datih glasova.

e) Prihvatanje odredaba u vezi s administracijom koja se odnosi na provođenje međunarodnih obaveza pomenutih u članu 4. III) zahtjeva većinu od tri četvrtine datih glasova.

f) Odobranje nekog sporazuma s Organizacijom Ujedinjenih nacija prema odredbama cl. 57. i 63. Povelje Ujedinjenih nacija, zahtijeva većinu od devet desetina glasova.

g) Imenovanje generalnog direktora (stav 2. I), usvajanje mjera koje predlaže generalni direktor u vezi s administracijom koja se odnosi na sprovođenje međunarodnih obaveza (stav 2. V) i prenošenje sjedišta (član 10.) zahtijevaju predviđenu većinu, ne samo u generalnoj skupštini, već i u Skupštini Pariške unije i u Skupštini Bernske unije.

h) Uzdržavanje se ne smatra glasanjem.

i) Jedan delegat može predstavljati samo jednu državu i glasati samo u njeno ime.

4. a) Generalna skupština se sastaje jednom svake druge godine na redovnom zasjedanju, na poziv generalnog direktora.

b) Generalna skupština održava vanredno zasjedanje na poziv generalnog direktora, na traženje Koordinacionog odbora ili na traženje jedne četvrtine država članica Generalne skupštine.

c) Zasjedanje se održava u sjedištu Organizacije.

5. Države članice ove konvencije koje nisu članice neke unije, mogu prisustvovati sjednicama Generalne skupštine u svojstvu posmatrača.

6. Generalna skupština donosi svoj poslovnik.

Član 7.

Konferencija

1.

a) Osniva se konferencija koja uključuje sve države članice ove konvencije, bez obzira da li su članice neke unije ili nisu.

b) Vladu svake države predstavlja jedan delegat kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

Troškove svake delegacije snosi vlada koja ju je odredila.

2. Konferencija:

- I) raspravlja o pitanjima od opšteg interesa u oblasti intelektualne svojine i može da usvoji preporuke u vezi sa ovim pitanjima, postujući nadležnost i autonomiju unija;
- II) usvaja dvogodišnji budžet Konferencije;
- III) utvrđuje, u granicama ovog budžeta, dvogodišnji program tehničko-pravne pomoći;
- IV) usvaja izmjene ove konvencije prema postupku određenom u članu 17;
- V) odlučuje koje države, koje nisu članice Organizacije, i koje međuvladine i međunarodne vladine organizacije mogu prisustvovati ovim zasjedanjima u svojstvu posmatrača;
- VI) definira sve druge korisne zadatke u okviru ove konvencije.

3. a) Svaka država članica raspolaže jednim glasom u Konferenciji.

b) Trećina država članica sačinjava kvorum.

c) Pod rezervom odredaba člana 17. Konferencija donosi odluke dvotrećinskom većinom glasova.

d) Visina doprinosa članica ove konvencije koje nisu članice neke od unija određuje se glasanjem u kojem jedino delegati ovih država imaju pravo da učestvuju.

e) Uzdržavanje se ne smatra glasanjem.

f) Jedan delegat može predstavljati samo jednu državu i može glasati samo u njeno ime.

4. a) Konferencija održava redovna zasjedanja na saziv generalnog direktora za isti period i na istom mestu gdje i Generalna skupština.

b) Konferencija održava vanredno zasjedanje na saziv generalnog direktora a na zahtjev većine država članica.

5. Konferencija donosi svoj poslovnik.

Član 8.

Koordinacioni odbor

1. a) Osniva se Koordinacioni odbor koji obuhvata države članice ove konvencije koje su članovi Izvršnog odbora Pariške unije, Izvršnog odbora Bernske unije ili oba ova izvršna odbora. Međutim, ako jedan od ovih izvršnih odbora obuhvata više od četvrtine zemalja članica Skupštine koja ju je izabrala, pomenuti Odbor određuje, među svojim članovima, države koje će biti članice Koordinacionog odbora, tako da njihov broj ne pređe gore pomenutu četvrtinu, pri čemu se podrazumijeva da se zemlja na čijoj teritoriji se nalazi sjedište Organizacije, ne uzima u obzir za izračunavanje ove četvrtine.

b) Vladu svake države članice Koordinacionog odbora predstavlja jedan delegat kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Kada Koordinacioni odbor razmatra pitanja koja se neposredno odnose na program ili budžet Konferencije i njen dnevni red, bilo na prijedloge izmjena ove konvencije koje mogu da utiču na prava i obaveze država članica ove konvencije koje nisu članice neke unije, jedna četvrtina ovih država učestvuje na sjednicama Koordinacionog odbora sa istim pravima kao i članovi samog Odbora. Na svakom redovnom zasjedanju Konferencija bira države koje su pozvane da učestvuju na ovakvim sastancima.

d) Troškove svake delegacije snosi vlada koja ju je odredila.

2. Ako druge unije pod upravom Organizacije žele da kao takve budu zastupane u Koordinacionom odboru, njihovi predstavnici treba da budu određeni među državama članicama Koordinacionog odbora.

3. Koordinacioni odbor:

I) daje mišljenja organima unija, Generalnoj skupštini, Konferenciji i generalnom direktoru o svim administrativnim i finansijskim pitanjima i drugim pitanjima od zajedničkog interesa za dvije ili više unija, ili za jednu ili više unija i Organizaciju, a posebno o budžetu zajedničkih troškova unija;

II) priprema nacrt dnevnog reda Generalne skupštine;

III) priprema nacrt dnevnog reda i nacrte programa i budžeta Konferencije;

IV) po prestanku funkcija generalnog direktora, ili u slučaju upražnjenosti ovog mjesta, predlaže ime jednog kandidata s ciljem da ga Generalna skupština naimenuje; ako Generalna skupština ne naimenuje kandidata kojeg je predložio Koordinacioni odbor predlaže drugog kandidata; isti postupak se ponavlja sve dok Generalna skupština ne naimenuje posljednjeg predloženog kandidata;

VI) ako je mesto generalnog direktora upražnjeno između dva zasjedanja Generalne skupštine, imenuje vršioca dužnosti generalnog direktora za period do stupanja na dužnost novog generalnog direktora;

VI) izvršava sve druge obaveze koje ima u okviru ove konvencije.

4. a) Koordinacioni odbor se sastaje jedanput godišnje na redovnom zasijedanju na saziv generalnog direktora. Ovo zasjedanje se u principu održava u sjedištu organizacije.
b) Koordinacioni odbor održava vanredno zasjedanje na saziv koji upućuje generalni direktor, na svoju inicijativu ili na zahtjev njegovog predsjednika ili četvrtine svojih članova.
5. a) Svaka država, bez obzira da li je član samo jednog od dva izvršna odbora pomenuta u stavu 1. a) ili oba ova odbora, raspolaže samo jednim glasom u Koordinacionom odboru.
b) Polovina članova Koordinacionog odbora sačinjava kvorum.
c) jedan delegat može predstavljati samo jednu državu i može glasati samo u njeno ime.
6. a) Koordinacioni odbor izražava svoja mišljenja i donosi odluke prostom većinom glasova. Uzdržavanje se ne smatra glasanjem.
b) Čak ako je postignuta prosta većina, svaki član Koordinacionog odbora može, neposredno poslije glasanja, tražiti da se na sljedeći način pristupi specijalnom izračunavanju: sačine se dvije odvojene liste, s tim što se na jednoj nalaze nazivi država članica Izvršnog odbora Pariške unije, a na drugoj država članica Izvršnog odbora Bernske unije; glasanje svake države se upisuje uz njen naziv na svim listama na kojima se nalazi. U slučaju da ovo specijalno izvlačenje pokazuje da na svakoj od lista nije dobijena prosta većina, smatra se da prijedlog nije usvojen.
7. Svaka država članica Organizacije koja nije član Koordinacionog odbora može biti predstavljena posmatračima sa pravom učesca u diskusiji, ali bez prava glasa.
8. Koordinacioni odbor donosi svoj poslovnik.

Član 9.

Međunarodni biro

1. Međunarodni biro sačinjava sekretarijat Organizacije.
2. Međunarodnim biroom rukovodi generalni direktor kome pomažu dva ili više zamjenika generalnog direktora.
3. Generalni direktor je naimenovan za određen period, koji ne može biti kraći od šest godina. Njegovo naimenovanje se može obnoviti za određen period. Trajanje ovog perioda i eventualnih sljedećih perioda kao i sve druge uslove njegovog naimenovanja utvrđuje Generalna skupština.
4. a) Generalni direktor je najviši funkcioner Organizacije.
b) On predstavlja Organizaciju.
c) On podnosi izvještaje Generalnoj skupštini i prima njene direktive u pogledu unutrašnjih i spoljnih poslova Organizacije.
5. Generalni direktor priprema nacrt budžeta i programa kao i periodične izvještaje o radu. On ih dostavlja vladama zainteresovanih država kao i nadležnim organima unije i Organizacije.
6. Generalni direktor i svaki član osoblja kojeg on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasjedanjima Generalne skupštine, Konferencije, Koordinacionog odbora, kao i svakog drugog odbora ili radne grupe. Generalni direktor ili neki član osoblja koga on odredi je po službenoj dužnosti sekretar ovih organa.
7. Generalni direktor imenuje osoblje koje zahteva dobro funkcioniranje Međunarodnog biroa. On imenuje zamjenike generalnog direktora nakon što Koordinacioni odbor da svoju saglasnost. Uslovi zapošljavanja određeni su u Statutu osoblja koji mora odobriti Koordinacioni odbor, na prijedlog generalnog direktora. Neophodnost da sebi osigura službe odabrane od visoko stručnih službenika na osnovu njihove efikasnosti, kompetencija i moralnih kvaliteta treba da budu glavno mjerilo prilikom regrutovanja i određivanja uslova zapošljavanja ovog osoblja. Na odgovarajući način će se voditi računa o potrebi da se osigura regrutovanje na što je moguće široj geografskoj osnovi.
8. Funkcije generalnog direktora i osoblja su strogo međunarodnog karaktera. U vršenju svojih funkcija oni ne treba da traže niti primaju instrukcije bilo koje vlade ili drugog organa van Organizacije. Oni se moraju uzdržati od svakog akta koji može dovesti u pitanje njihov položaj međunarodnog službenika. Svaka država članica obavezuje se da će poštovati isključivo međunarodni karakter funkcija generalnog direktora i članova osoblja i da neće nastojati da na njih utiče prilikom vršenja svojih funkcija.

Član 10.

Sjedište

Sjedište Organizacije je u Ženevi.

O njegovom premještanju se može donijeti odluka ukoliko nastupe okolnosti predviđene u članu 6. 3. d) i g).

Član 11.

Finansije

1. Organizacija ima dva odvojena budžeta: budžet za zajedničke troškove unija i budžet Konferencija.
2. a) Budžet za zajedničke troškove unija sadrži predviđene troškove koji su od interesa za više unija.
b) Ovaj budžet se finansira iz sljedećih izvora:
 - I) doprinosa unija, s tim što se podrazumijeva da visinu doprinosa svake unije utvrđuje skupština te unije, vodeći računa o mjeri u kojoj su zajednički troškovi izvršeni u interesu pomenute unije;
 - II) taksa iznosa koji se duguju za usluge koje izvrši Međunarodni biro, a koje nisu u neposrednoj vezi sa nekom unijom ili koji nisu naplaćeni za usluge koje je izvršio Međunarodni biro u oblasti tehničko-pravne pomoći;
 - III) prihoda od prodaje publikacija Međunarodnog biroa koje se ne tiču direktno neke unije i drugih prava u vezi sa ovim publikacijama;
 - IV) poklona, zavještanja i subvencija koje koristi Organizacija izuzev onih pomenutih u stavu 3. b) IV).
 - V) stanarina, kamata i drugih raznih prihoda Organizacije.
3. a) Budžet Konferencije sadrži predviđene troškove za održavanje zasjedanja Konferencije i za program tehničko-pravne pomoći.
b) Ovaj budžet se finansira iz sljedećih izvora:
 - I) doprinosa država članica ove konvencije koje nisu članovi neke unije;
 - II) iznosa koje unije eventualno stavljaju na raspolaganje ovom budžetu, s tim što se podrazumijeva da visinu iznosa, koji je stavljen na raspolaganje svakoj uniji, određuje skupština te unije i da svaka unija može slobodno da odluči da ne doprinosi ovom budžetu;
 - IV) iznosa ubranih za zasluge koje je pružio Međunarodni biro u oblasti tehničko-pravne pomoći;
 - V) poklona, zavještanja i subvencija koje koristi Organizacija u svrhe pomenute u podstavu a).
4. a) Da bi se odredila visina doprinosa u budžetu Konferencije, svaka država članica ove konvencije koja nije član ove unije svrstana je u jednu kategoriju i plaća svoje godišnje doprinose na osnovu utvrđenog broja jedinica koji sledi:

Kategorija A	10
Kategorija B	3
Kategorija C	1

b) Svaka država, u trenutku kada izvršava neki akt predviđen u članu 14. 1), navodi kategoriju u koju želi da bude svrstana. Ona može da promijeni kategoriju. Ako izabere nižu kategoriju, država o tome treba da obavijesti Konferenciju prilikom nekog njenog redovnog zasjedanja. Ova promjena počinje da važi početkom kalendarske godine koja dolazi poslije pomenutog zasjedanja.
c) Godišnji doprinos svake države sastoji se od iznosa čiji je odnos prema ukupnoj sumi doprinosa budžetu Konferencije svih država isti kao i odnos između broja jedinica kategorije u koju je razvrstana i ukupnog broja jedinica svih država.
d) Doprinosi se uplaćuju 1. januara svake godine.
e) U slučaju da budžet nije usvojen prije početka nove finansijske godine, produžava se važnost budžeta prethodne godine na način koji predviđa finansijski pravilnik.
5. Država članica ove konvencije koja nije član nijedne unije i koja na osnovu ovog člana kasni sa plaćanjem svoga doprinosa kao i država članica ove konvencije koja je član neke unije i koja kasni sa plaćanjem svoga doprinosa na ime ove unije, ne može da koristi svoje pravo glasa ni u jednom organu Organizacije čiji je član ako je iznos ovog zaostatka jednak ili viši od iznosa doprinosa koji duguje za cijele dvije prethodne godine. Međutim, ovoj državi može se odobriti da i dalje koristi svoje pravo glasa u pomenutom organu sve dok ovaj smatra da je zakašnjenje prouzrokovano izuzetnim i neizbježnim okolnostima.
6. Iznos taksa i suma koje se duguju za usluge koje je pružio Međunarodni biro u oblasti tehničko-pravne pomoći određuje generalni direktor koji izvještava Koordinacioni odbor.
7. Organizacija može, uz odobrenje Koordinacionog odbora, da prima poklone, zavještanja i subvencije koje potiču direktno od vlada, javnih ili privatnih ustanova, udruženja ili pojedinaca.
8. a) Organizacija raspolaže obrtnim fondom koji se sastoji od jednokratne uplate koju izvrše unije i svaka država članica ove konvencije koja nije član neke unije. Ako fond postane nedovoljan, donosi se odluka o njegovom povećanju.

b) O iznosu jednokratne uplate svake unije i njenom eventualnom učešću u svakom povećanju odlučuje njena skupština.

c) Iznos jednokratne uplate svake države članice ove konvencije koja nije član neke unije i njeno učešće u svakom povećanju, srazmjerni su doprinosu ove države za godinu u toku koje je fond konstituisan ili donijeta odluka o povećanju. O srazmjeri i načinu uplate odlučuje Konferencija na prijedlog generalnog direktora i poslije mišljenja Koordinacionog odbora.

9. a) Ugovor o sjedištu, sklopljen sa državom na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sjedište, predviđa da, ako je obrtni fond nedovoljan, ova država odobrava pozajmicu. Iznos ove pozajmice i uslovi pod kojima se odobrava predmet su, u svakom slučaju, odvojenih sporazuma između zainteresovane države i Organizacije. Sve dok je obavezna da odobrava pozajmicu, ova država raspolaže ex officio jednim mjestom u Koordinacionom odboru.

b) Država pomenuta u podstavu a) i Organizacija imaju pravo da putem pismenog saopštenja otkazu obavezu o odobravanju pozajmica. Otkaz stupa na snagu tri godine po završetku godine u toku koje je bio saopšten.

10. Pregled računa obezbijeduje, zavisno od načina koji predviđa finansijski pravilnik, jedna ili više država članica ili spoljni kontrolori koje, uz njihov pristanak, određuje skupština.

Član 12.

Pravna sposobnost; Privilegije i imuniteti

1. Na teritoriji svake države članice, Organizacija uživa, u skladu sa zakonima ove države, pravnu sposobnost neophodnu za postizanje njenog cilja i obavljanje njenih funkcija.

2. Organizacija sklapa sporazum o sjedištu sa Švicarskom konfederacijom i sa svakom drugom državom u kojoj bi zatim sjedište moglo biti određeno.

3. Organizacija može da zaključuje dvostrane ili višestrane sporazume sa drugim državama članicama kako bi obezbijedila sebi i svojim funkcionerima i predstavnicima svih država članica, uživanje privilegija i imuniteta potrebnih za postizanje njenih ciljeva i vršenje njenih funkcija.

4. Generalni direktor može da pregovara i poslije dobijanja saglasnosti Koordinacionog odbora zaključuje i potpisuje u ime Organizacije sporazume pomenute u st. 2. i 3.

Član 13.

Veze sa drugim organizacijama

1. Ako smatra potrebnim, Organizacija uspostavlja radne odnose i saraduje sa drugim međuvladinim organizacijama. Sve opšte sporazume zaključene u tu svrhu sa organizacijama zaključuje generalni direktor, poslije odobrenja Koordinacionog odbora.

2. Organizacija može da za pitanja iz njene nadležnosti preduzme sve odgovarajuće mere radi konsultovanja međunarodnih nevladinih organizacija i, pod rezervom pristanka zainteresovanih vlada, nacionalnih vladinih ili nevladinih organizacija kao i radi svake saradnje sa pomenutim organizacijama. Ove korake preduzima generalni direktor poslije odobrenja Koordinacionog odbora.

Član 14.

Načini na koje države mogu postati članice Konvencije

1. Države pomenute u Članu 8. mogu postati članice ove konvencije i članovi Organizacije ako:

- I) potpišu bez rezerve ratifikacije ili
- II) potpišu uz rezervu ratifikacije, pošto deponuju ratifikacione instrumente, ili
- III) deponuju instrument o pristupanju.

2. Bez obzira na svaku drugu odredbu ove konvencije, država članica Pariške konvencije, Bernske konvencije ili obe konvencije može pristupiti ovoj konvenciji ako istovremeno postane ili pošto je ranije postala član, ratifikovanjem ili pristupanjem Štokholmskom aktu Pariške konvencije u cjelini ili uz jedino ograničenje predviđeno u članu 20. 1) b) I) pomenutog akta, ili Štokholmskom aktu Bernske konvencije u cjelini ili sa jednim ograničenjem predviđenim u članu 28. 1) b) I) pomenutog akta.

3. Ratifikacioni instrumenti ili instrumenti o pristupanju deponuju se kod generalnog direktora.

Član 15.

Stupanje na snagu Konvencije

1. Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca pošto deset država članica Pariške unije i sedam država članica Bernske unije izvrše neki od akta koje predviđa član 14. 1), s tim što se svaka država članica dvije unije računa u obe grupe. Toga dana ova konvencija stupa na snagu takođe u pogledu drugih država koje su, mada nisu članice jedne od ove dvije unije, izvršile tri ili više mjeseci prije pomenutog datuma, neki od akata koje predviđa član 14. 1).
2. Za svaku drugu državu ova konvencija stupa na snagu tri meseca poslije dana kada je ova država izvršila neki akt koji predviđa član 14. 1).

Član 16.

Rezerve

Nikakvo stavljanje rezervi na ovu konvenciju nije dozvoljeno.

Član 17.

Izmjene

1. Prijedloge za izmjenu ove konvencije može da podnese svaka država članica, Koordinacioni odbor ili generalni direktor. Ovaj posljednji saopštava ove prijedloge državama članicama barem šest mjeseci prije nego što se podnesu Konferenciji na razmatranje.
2. Sve izmjene usvaja Konferencija. Ako je riječ o izmjenama koje mogu da povrijede prava i obaveze države članice ove konvencije koje nisu članice nijedne unije, ove države takođe učestvuju u glasanju. Države članice ove konvencije koje su članice barem jedne od unija, jedino su ovlaštene da glasaju o svim prijedlozima koji se odnose na druge izmjene. Izmjene se usvajaju prostom većinom glasova, s tim što Konferencija glasa samo za prijedloge izmjena koje je prethodno usvojila Skupština Pariške unije i Skupština Bernske unije, prema pravilima koja one primjenjuju na izmjene administrativnih odredaba njihovih odgovarajućih konvencija.

Član 18.

Otkazivanje

1. Svaka država članica može da otkáže ovu konvenciju putem saopštavanja upućenog generalnom direktoru.
2. Otkazivanje stupa na snagu šest mjeseci poslije dana kada je generalni direktor primio saopštenje.

Član 19.

Saopštenje

Generalni direktor saopštava vladama svih država članica:

- I. datum stupanja na snagu Konvencije;
- II. potpiše i deponovanje ratifikacionih instrumenata ili instrumenata o pristupanju;
- III. prihvatanje izmjena ove konvencije i datum kada ove izmjene stupaju na snagu;
- IV. otkaz ove konvencije.

Član 20.

Protokolarne odredbe

1. a) Ova konvencija potpisana je u jednom primerku na engleskom, španskom, francuskom i ruskom, pri čemu su svi tekstovi podjednako verodostojni, deponovana je kod Švedske vlade.

- b) Ova konvencija ostaje otvorena za potpis u Štokholmu sve do 13. januara 1968. godine.
2. Zvanične tekstove izdaje generalni direktor poslije konsultovanja zainteresovanih vlada, na njemačkom, italijanskom i portugalskom i na drugim jezicima koje zatraži Konferencija.
3. Generalni direktor dostavlja dva ovjerena prijepisa ove konvencije i svih izmjena koje usvoji Konferencija vladama država članica Pariške ili Bernske unije, vladi svake druge države kada pristupe ovoj konvenciji i vladi svake države koja podnese zahtjev za pristupanje. Prepis potpisanog teksta konvencije koji se dostavljaju vladama ovjerava Švedska vlada.
4. Generalni direktor registruje ovu konvenciju kod Sekretarijata Organizacije Ujedinjenih nacija.

Član 21.

Prelazne odredbe

1. Sve do stupanja na dužnost prvog generalnog direktora, smatra se da se pozivanje, u ovoj konvenciji, na Međunarodni biro ili na generalnog direktora odnosi na udružene međunarodne biroe za zaštitu industrijske, književne i umjetničke svojine (takođe nazvane Udruženi međunarodni biro i za zaštitu intelektualne svojine (BIRPI), ili na njihovog direktora.)
2. a) Države koje su članice neke unije, a koje još nisu postale članice ove konvencije, mogu, u toku pet godina računajući od njenog stupanja na snagu, da vrše, ako to žele ista prava kao da su njene članice. Svaka država koja želi da vrši ova prava deponuje u tu svrhu kod generalnog direktora pismeno saopštenje koje stupa na snagu na dan njenog prijema. Ove države se smatraju članicama Generalne skupštine i Konferencije sve do isteka pomenutog perioda.
- b) Po isteku perioda od pet godina, ove države više nemaju pravo glasa u Generalnoj skupštini, u Konferenciji ili u Koordinacionom odboru.
- c) Čim postanu članice ove konvencije, pomenute države mogu opet da vrše pravo glasa.
3. a) Sve dok sve države članice Pariške ili Bernske konvencije ne postanu članice ove konvencije, Međunarodni biro i generalni direktor vrše i funkcije koje su dodjeljene Udruženim međunarodnim biroima za zaštitu industrijske, književne i umjetničke svojine i njihovom direktoru.
- b) Osoblje koje se nalazi na dužnosti u gore pomenutim biroima na dan stupanja na snagu ove konvencije smatra se, za vrijeme trajanja prelaznog perioda pomenutog u podstavu a), kao da je na dužnosti u Međunarodnom biro.
4. a) Kada sve države članice Pariške unije postanu članice Organizacije, prava, obaveze i dobra Biroa ove unije prelaze na Međunarodni biro organizacije.
- b) U slučaju da sve države članice Bernske unije postanu članice Organizacije, prava, obaveze i imovina Biroa ove unije prelaze na Međunarodni biro organizacije.
- U potvrdu čega, dole potpisani, propisno ovlašteni u tu svrhu, potpisali su ovu konvenciju.
Sačinjeno u Štokholmu, 14. jula 1967. godine.

Finalni akt

1. „Štokholmska konferencija o intelektualnoj svojini, 1967". koju su pripremili Vlada Švedske i Udruženi međunarodni biro i za zaštitu intelektualne svojine (BIRPI), koju je sazvala Vlada Švedske, održana je u Štokholmu, u Palati Riksdag, od 11. juna do 14. jula 1967. godine.
2. Države članice Bernske i Pariške konvencije i posebnih aranžmana uz Parišku konvenciju revidirale su pomenute konvencije i pomenute aranžmane, donijele su razne odluke i usvojile razne preporuke.
3. Konferencija je usvojila Konvenciju o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu. U potvrdu čega, dole potpisani, delegati država pozvanih na Konferenciju, potpisali su ovaj finalni akt.
Sačinjeno 14. jula 1967. godine, u Štokholmu na francuskom, engleskom, španskom i ruskom, s tim što će original biti deponovan u arhivi vlade Švedske.